

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

31. De præparatione ad Confessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

meliore spe salutis; quod experiebatur David:
Auditui meo dabis gaudium & letitiam, & ex- Ps 50.10.
ultabunt ossa humiliata. Ipsa ossa reviviscunt,
quæ exsiccabat tristitia.

Ex horum consideratione fructuum excita-
bo meipsum ad superandas difficultates con-
fessionis, tum etiam ex eo, quòd Christus tan-
tò majora præstiterit, ut mihi veniam para-
ret peccatorum. Denique, quòd potuisset
graviora his mihi imponere, ad remissionem
obtinendam, qui alioqui reus eram æternæ
confusionis, quare in me quadrat illud servi 4. Reg 5.
dictum ad Naamen: *Pater, etsi rem grandem* 13.
dixisset tibi Propheta, certè facere debueras:
quantò magis, quia nunc dixit tibi: Lavare,
& mundaberis? Ergo pro anima tua non con-
fundaris, dicere verum: *Est enim confusio ad-* Eccl. 4.
ducens peccatum, & est confusio adducens glo- 24.
riam & gratiam.

MEDITATIO XXXI.

Præparatio ad Confessionem.

ANte iudicium Sacramentale instituum ego **Actus**
ipse mecum iudicium de meipso. Ubi **Pœnit.**
Ratio ipsa sit iudex, decernens de gravitate culpa-
rum, & severam indicens pœnam. *Conscientia*
accusator accuratissimus nihil indiscussum re-
linquens; *Timor* autem divini iudicii, quasi li-
ctor, me ad quævis pro avertenda severitate il-
lius iudicij velut adstringens, paratùmque ex-
hibens.

hibens. Denique *dolor* sit exactor pœnæ. Et est quod S. Gregorius ait: *Conscientia accusat, ratio judicat, timor ligat, dolor excruciat.* Porro iudicium hoc privatum peragam, supremum iudicem Deum ante oculos constituens, inspectorem totius meæ actionis: ut inde exstimuler ad severiùs procedendum adversum me, quod exoptabat S. Iob: *Quis tribuat, ut veniam usque ad solium eius? ponam coram eo iudicium, & os meum replebo increpationibus.* Et Isaias: *Reduc me in memoriam, & iudicemur simul.*

Job. 23.
4.
Isa. 43.
26.

PUNCTUM PRIMUM.

Sunt partes pœnitentiæ.

Quòd Deus voluerit, ut actus hominis ipsius, essent pars Sacramenti Pœnitentiæ, ut qui nostris actibus Deum offendimus, nostris quoq; divina ope factis impetraremus veniam, Quare convenit, ut quàm exactissimè perficiantur, sicut universè monemur: *In omnibus operibus tuis præcellens esto.* Sunt porro tres, *Contritio, Confessio, Satisfactio:* Quæ respondent triplici generi culparum, cogitationis, oris, & operis, pro singulis speciatim implorabimus gratiam; pro contritione. à Spiritu Sancto, qui est amor, ex quo debet manare contritio; à Filio, pro confessione, ut qui est sapientia, faciat me cognoscere exactè omnia, & integrè confiteri: à Patre pro satisfactione, ut cuius est potentia, conferat fortitudinem ad exequenda opera satisfactionis, fructusque faciendo pœnitentiæ.

Contritio.

Confessio.

Satisfactio.

PUN-

PUNCTUM II.

Requisita ad prædictos actus. Ac primò Confusio qualis.
 ad contritionem non sufficit dolor ex metu servili supplicii, qui vocatur atritio, sed debet ex amore Dei super omnia proficisci, qui vocatur contritio. Est autem contritio mensurata gratiæ in Sacramento conferendæ, ut pro magnitudine contritionis, datur gratia major vel minor. Ex quo intelligitur, quanti referat dolorem esse quàm maximum. Ad quem excitandum juvant allata superiùs med. V. quibus Similia.
 addi possunt ista.

I. Quod si mater amarissimè flet super mortem unigeniti, quomodo non ego super morte spiritali animæ meæ, unicæ & dilectæ, quam ipse interemi peccando? *Luctum*, inquit Jerem. I. Ut Mater unigenitum.
unigeniti fac tibi, planctum amarum. Et verò Jer. 6 26.
 planctus super filio est inutilis, iste verò super animam, reddit illi vitam. Nec solùm flendum, quia mihi periit anima, sed quia periit Deo, cujus in primis erat. Ergo, *Domine, erue à fratre mea animam meam, & de manu canis unicam meam.* Ps. 21, 21

II. De Christi morte est apud Zachariam, II. Ut Christum crucifixum.
Plangent eum planctu, quasi super unigenitum. Ego autem peccando præbui occasionem morti ejus, imò, *rursum mihi met ipsi Filium Dei crucifixi, & ostentui habui.* Et quibus non lacrymis Zach. 12.
 tantum facinus expiabo?

III. *Sponsa mœret de amisso sponso, cum quo omnia amisit, & anima dolore latis unquam poterit* III. Ut Sponsam amissam.

poterit jacturam cœlesti sponsi, omniumque, quæ sibi contulerat charismatum? Viduata porro caret etiam fructu prolis bonorum operum. Quod si istæ considerationes lacrymas amoris non eliciunt, accersantur aliæ, à severitate divini judicii, & suppliciorum, quæ timoris lacrymas provocent, unde ad amorem fiat gradus.

PUNCTUM III.

Cōfessio

1.
integra.

Requisita ad Confessionem. I. Propositum certum confitendi omnia, superata omni confusione. Nam, si pudore nunc vincaris, quomodo feres confusionem judicii tremendi? & cum tua delicta perspecta sint Deo, ut quid refugis eadem ministro illius manifestare? præsertim, quòd manifestatio hæc est tibi ad vitam, non sicut illa *Achan*, cum jussus est *confiteri furtum, & dare gloriam Deo*, ob quod lapidatus est; sed qualis fuit Davidis apud *Nathan*, à quo retulit responsum, *Et Dominus transtulit peccatum tuum*. Quare expedit, ut confessio inchoetur ab eo peccato, de quo mox erubescimus: ut Goliath prostrato, phalanges reliquæ faciliè profligabuntur.

*Ios. 7. 25.**1. Reg.**12. 13.*

II. Propositum cum omni demissione candida. fitendis, ut sit confessio clara & simplex, absque excusatione sui, vel accusatione alterius, ut fecere primi parentes; item absque diminutione peccati, vel etiam exaggeratione, quæ obstet veritate, in qua potest subesse superbia per ostentationem humilitatis.

III. Ut

Preparatio ad confessionem. 127

III. Ut velit Confessarii monita patienter, libentérque audire, ut audivit David reprehensionem Prophetæ. *Audi tacens, & pro reverentia accedit tibi bona gratia.*

III.
Humilis
Eccl. 32.
9.

Conferet ad hæc, intueri personam Confessarii tanquam Dei ipsius, Deúmque in illo interioriùs & exterioriùs venerari, nam & ideo sacerdos non utitur verbis precatoriis in absolven- do, sed absolutæ potestatis. *Ego te absolvo.* O quanti istud salutis verbum comparari dignum est? & amittes tu ob levissimum pudorem? Audi Sapientem. *Quàm bonum est correptum manifestare pœnitentiam? sic erim effugies voluntarium peccatum.* Si manifestaveris *Omni- um iniquitatum tuarum non recordebitur Dominus.*

Sacer-
dos
Dei Vi-
carius.

Eccl. 20.
4.

Ezech.
18. 22.

PUNCTUM IV.

Circa Satisfactionem. I. Paratus ero præstare omnia, quæ mihi fuerint à Confessario injuncta, vel ad medicinam peccato faciendam, vel ad satisfaciendum: Deo pro injuria, nam cum gratis mihi remittatur pœna æterna culpæ mortali debita, inque temporariam committetur, convenit, ut hanc tota voluntate suscipiam, sicut David. *Ego in flagella paratus sum, & dolor meus in conspectu meo semper; quoniam iniquitatem meam annuntiabo, & cogitabo pro peccato meo.*

Satisfa-
ctio.

I.
Obediēs

Pf. 37.
18.

II. Iuverit memoria acerbissimæ pœnitentiæ, quam Christus in passione sua subivit pro peccatis meis, ne pro magno mihi sit, tantò minorem pro reatu me peragere. Confert etiam pœ-

II.
Memo-
ria pas-
sionis
Christi,

nas

Purga-
torii.

nas purgatorii cogitare, quæ cum gravissimæ sint, licet eas nunc redimere minori multò satisfactione. Quin hæc ipsa satisfactio acceptatur à Deo ad novum augmentum gratiæ & gloriæ, quod purgatorii cruciatibus non est concessum.

III.
Propos-
tum e-
mēdan-
di.Ier. 31.
21.

III. Necessarium est, serium propositum non peccandi in posterum, sine quo est contitio ficta, confessio sacrilega, satisfactio inutilis, & absolutio iuanis ab effectu, quin nec venialis culpa absque simili proposito remitti potest. Quamobrem, ut monet Ieremias, *Statue tibi speculam* (explora peccata tua) *pone tibi amari- tudines* (amarè illa deffe) *digire cor tuum in viam rectam, in qua ambulasti*, quod est, pronpone ex corde vitam tuam corrigere.

MEDITATIO XXXII.

*Gratiarum actio pro beneficio ab-
solutionis.*

Confes-
laudis.
Osea 14.
2.

Duplex est confessio, & peccatorum, & lau- dis divinæ: convenit autem, ut hæc illi suc- cedat, quod suadet Oseas. *Convertere. Israël, ad Dominum Deum tuum, quoniam corruiisti in ini- quitate tua. Tollite vobiscum verba, & dicite ei, Omnem aufer iniquitatem, & accipe bonum & reddemus vitulos labiorum nostrorum.* En humilis confessio peccati, cum ait *Omnem aufer iniqui- tatem*, propositum autem emendationis ibi. *Et accipe bonum*, deniq; gratiarum actio sunt vitu- li labiorum. De qua etiam David, *Sacrificium laudis honorificabit me, & illic iter, quò ostendam illi*

Vitullila-
biorum.